

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša. Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jederkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravnistvo „Slov. Naroda“.

V Ljubljani 31. avgusta.

Pred par meseci odšla je prva lokomotiva iz Belegagrada v Solun. S tem se je tako rekoč odprla Evropi nova dežela Makedonija. Dotlej je bila kaj malo znana na zapadu, če tudi že v starega veka zgodovini igra važno ulogo. Kakor za vse slovanske dežele, tako se tudi Evropa zanjo ni brigala. Kaj pa tudi briga požidjeno Evropo, koliko trpi kristijan Bolgar ali Srb pod krutim Turčinom, ako se iz njega ne dá izžeti dobička.

Le tako si moremo tolmačiti, da se evropske velevlasti do sedaj neso brigale, da bi se za to deželo bile izvele reforme, katere je določil Berolinski dogovor. Po členu XXIII. Berolinske pogodbe vezana je Turčija uvesti v vseh delih evropske Turčije, katerim ta pogodba ne daje kake posebne organizacije, podobne reforme, kakor so uvedene na Kreti. Visoki Porti se je naročilo, da naj sestavi specialne komisije, v katerih bi bil domač element mnogobrojno zastopan, da izdelajo pravilnik za vsako

pokrajino. Izdelane načrte pa ima turška vlada predložiti v pregled evropske komisiji, katera se bode sestavila za pregled organizacijskega statuta vzhodno-rumelijskega.

S tega časa je že minulo deset let in Turčija se še ganila ni, da bi uvela omenjene reforme. Specialne komisije še neso sestavljene, če tudi je že „de facto“ zginila ona Vzhodna Rumelija, za katero se je bila sestavila evropska komisija, ki bi tudi imela pregledavati elaborate specialnih komisij. Nobena evropska velevlast ni storila koraka v Carigradu, da bi prisilila Turke, da bi zadostili svojim dolžnostim.

Semtertja so se po časopisih, pred vsem po bolgarskih, ruskih in angleških čule pritožbe, kako da turška oblastva zatirajo kristijansko prebivalstvo v tej pokrajini, kako se devljejo v ječe narodni učitelji, duhovniki in drugi veljavni moške in kako da je iztiravajo v daljne azijske pokrajine, da jih tako ločijo večkrat brez pravega povoda od ljubljene soproge in otrok. Vse to pa ni ganilo trdosrčnih diplomatov, ki so zadovoljni, da Turčija ohrani mir v njenih pokrajinah, da ni kakih mej-narodnih homatij, naj se potem turški paše poslužujejo kakeršnih koli sredstev.

Od kar se je pa Bolgarska zjediniła proti volji Rusije in v Peterburgu v njej vidijo predstražo zapadne Evrope proti Rusiji, se ruski listi tudi več ne brigajo toliko za makedonske Bolgare. Semtertja še celo ruski listi izražajo neko veselje, četudi malo prikrito, da se ne posreči bolj utrditi se bolgarskemu elementu v Makedoniji, ki bi le podkrepil nasprotovanje Bolgarov proti Rusiji. Poprej so večkrat zagovarjali zjedinenje bolgarskega naroda, sedaj pa temu naravnost ugovarjajo, češ, s tem bi se rušila Berolinsko pogodba, katera se pa gledé Makedoncev niti izvršila ni.

Ruski časopisi so poprej vedno vedeli, da je večina makedonskega naroda bolgarska. Drugače pa sedaj. Nakrat so iznašli, da Makedonci niti Bolgari neso in nek Peterburški list je objavil obširno razpravo, v katerej obravnava narodopisne razmere v Makedoniji. V njej je naštel dolgo vrsto narodnostij, ki so sicer slovanske, a se vender mej sabo razlikujejo po jeziku, po navadah itd. Ko smo čitali dotično razpravo, spomnili smo se naših nemšku-

tarjev, ki bi radi iz nas Slovencev napravili le Kranjce, Korošce, Vindišarje, Tolmince in večkrat hočejo trditi, da ti govoré vsak svoj jezik. Nam se dozdeva, da nekateri ruski listi že pregoreče pobijajo Bolgare in bolgarstvo. Taka gorečnost je pa ravno tako malo v korist slovanstvu, kakor je sedanje postopanje bolgarskih mogotcev. Na ta način se le otežuje sporazumljenje mej Rusi in Bolgari. Namesto da bi drug drugemu prišli malo nasproti, se pa še le oddaljujejo.

Ko bi bolgarski živelj res bil tako malo ukoreninjen v Makedoniji, kakor trdijo nekateri, bi ne bili mogli osnovati toliko bolgarskih šol. Bolgarsko gibanje bi ne bilo tako mogočno, da je v več krajih izpodrinilo grški upliv.

Makedonci sedaj še nemajo pričakovati pomoči od nobene velevlasti. Rusija neče nič slišati o njih, ker jej druge narodnosti, katere je osvobodila, mečejo polena pod noge, za zapadno Evropo pa še sedaj nemajo nobene veljave. Pa še jedna velika težava je. Cerkveno uprašanje, ki je v tesnej zvezi z narodnim, še ni rešeno. Bolgari imajo res svojega eksarha, a še ni za trdno določeno, če sme blagoslavljati biskupe. Tako pa Bolgari v Makedoniji nemajo biskupov in posledica temu je, da jim tudi manjka svečnikov. Večkrat so že priglanjali v Carigradu in tudi bolgarska vlada se je že zato potegovala, toda dosedaj se Porta še vedno ni odločno postavila na stran Bolgarov in posluša grški patrijarhat, ki bi rad zadušil, kar je bolgarskega.

Letos se je govorilo, da se bode ta zadeva rešila v Kijevu pri devetstoletnici, ko se snide cerkveni zbor. Kijevske slavnosti so minule, cerkveni zbor se ni sešel in vse je ostalo pri starem. Sicer bi pa ne bilo dosti npanja, da bi se bila na cerkvenem zboru, ko bi se bil tudi sešel, ta zadeva rešila v prid Bolgarom. V Rusiji se sedaj preveč govori o bolgarske razkolniške cerkvi, da bi se bilo nadejati, da bi ruski metropolit in biskupi se izrekli za Bolgare.

Poslednje dni so bolgarski listi se začeli bolj zanimati za sosedno Makedonijo in pozivljejo Turčijo in evropske velevlasti, ki se pri vsakej priliki kaj rade sklicujejo na Berolinsko pogodbo, da bi jo izvele glede Makedonije in dajo razumeti, da bode sicer Bolgarija morala pri priložnosti poskusiti osvo-

LISTEK.

Slike kazaške.

Iz kazaškega praznoverstva.

Česki napisal E. Jelinek; poslovenil Podvidovski. (Konec.)

Ne mal vrišče to! V trenutku hitelo je nekoliko Kazakov v bregu — k prevozu. Ni bilo težko domisliti se, za kaj gre. Na konjih sta prišla dva „molodca“ in naznanjala, da je ne daleč, le pet vrst za Dneprom oddaljeni vasi nastal ogenj, prosila sta milosrčnosti božje, naj bi jim Novodvorčani prišli na pomoč. Pomoč Novodvorska bi utegnili biti zelo izdatna, ker so v tukajšnjem dvoru imeli gasilnico — jedino gasilnico na daleč okolu.

Toda je li mogel kdo hiteti na pomoč? Postrežljivi Kazaci so stali pri bregu, a zaman iskali broda. Bog ve kam je že odplaval. Po temi so begali v velikej zmešnjavi po bregu, privlekli so gasilnico, že pripravili konje, a vse je stalu tu zaman. Brez broda ni bilo možno dospeti na drugo stran.

Osobito Semen je begal kakor besen — ko je zvedel, da gori v vasi v kateri se je narodil in v kateri se blišči bela očetova koča — morda jedina njegova dedščina. A ni bilo sveta.

Dolgo je trajalo, predno so se na drugej strani „molojci“ odločili oditi, ne da bi bili kaj opravili. Neso verjeli, kar so slišali z nasprotne strani reke, neso verjeli temu klicanju, da se ni s čim prevesti. Konečna so se vender pripravili k odhodu, toda poprej, nego so posedli na konje, prigromela je k nam od njih kazaška kletev. — Neso verjeli.

Semen je obupoval, niti Halki se ni posrečilo, pomiriti ga.

Ozrl sem se na njo, mesec je jasno osvetljeval njeno obličje.

Uboga devojka, dobra Kazačka! Bila je blede, da je nesi spoznal, tresla se je na vsem životu, oklenila se je Semen, kakor bi mu hotela zaupati skrivnost — in prositi oduščenja.

Toda premogla se je — in svojo skrivnost prihranila sebi.

Bilo je tudi dobro, naj bo, kar bo. Tudi v meni je bila skrivnost zagrebena — nikdo ni izvedel ničesar.

„Da,“ rekel sem sam in tešil Semen in Halko, podobno baš pokošenej cvetki, „kdo je kriv, ako odtrgajo brod silni valovi Dneprovi? . . .“

V tem času je žar na nebu nekoliko zbledel in ognjeni zatop je bil manjši.

To je vsaj malo potešenje! hitri ogenj je na Ukrajini neredko najstrašnejši. Plamen požira kočo za kočo in za nedolgo ne ostaja od vasi drugega nego pepel . . .

To noč imeli smo v naši vasi nemirno. Osobito Semen in njegovi tovariši pričakovali so nestrpljivo jutranjega svita; ko se je jelo daniti, nastalo je živo gibanje na bregu. Nikdo ni več iskal izgubljenega broda, ali za to znašajo k vodi debela debela.

In za nedolgo zibal se je na Dnepru nov brod, mej tem stvorjen gotovo le za jeden prevoz.

In tako se je zgodilo, da smo nastopili pot, usodno odloženo, nedolgo po solnčnem vzhodu.

Semen je prosil, da bi se smel ustaviti v svojej vasi. Privolil sem v to tem raje, čim bolj je zagotavljal, da se pomudimo le ne prav celo uro. Prosil je razven tega, da bi smel seboj vzeti Halko — tudi ona se je baje v tej vasi rodila . . .

boditi si makedonske Bolgare. Mi ne vemo, kaj nameravajo bolgarski listi doseči s tem.

Da bi se Bolgari upali udreti v Makedonijo, ni verjetno in bi bilo jako nevarno. Turčijo bi javljale se zlepa odpovedala tako lepi bogati deželi. Recimo pa, da bi se Turki tudi dali pogovoriti s tem, da bi jim obljubili danj, in da bi velevali tudi mirno gledale. Kaj bi pa rekli Srbi in Grki. Prvi še vedno sanjajo o velikem Dušanovem carstvu, poslednji pa mislijo, da so poklicani obnoviti nekdanji Bizanc. Ko bi jim Bolgari odvzeli izpred nosa Makedonijo, bi jim splavale nade po vodi. Gotovo bi oboji zgrabili za meč, saj so Srbi še zaradi združenja obeh Bolgarij začeli vojno, s tem bi se pa sprožilo vse orijentsko vprašanje, kar bodo pa gotovo skušale zaprečiti velevali.

Od te strani torej Makedonci nemajo pričakovati osvobođenja. Mogoče je pa, da bode Evropa sedaj začela se bolj zanimati za to deželo, ker je z njo zvezana z železnico. Če bodo ondu urejene razmere, bode lahko iz nje dobivala dosti dobička, tembolj, ker so makedonski Bolgari jako priden narod, dobri poljedelci pa tudi izvrstni zidarji in vrtnarji. Evropskim trgovcem pa mora biti tudi na tem ležeče, da se zboljša varnost v deželi, ki je sedaj jako majhna. Zatorej se je nadejati, da bodo velevali začele drezati v Carigradu, da Turki izvedo reforme, katere so obetali, zlasti če jih bodo tudi Bolgari večkrat na to spominjali. Toda pri tem bi Evropo gledala, da bi le sama imela korist od predruženih razmer. Razmere za Makedonce bi se pa bistveno premenile, ko bi v Bolgariji prišli na krmilo prijatelji Rusije. Rusija bi se začela bolj brigati za bolgarski narod in bi že prisilila Turke, da izvedo reforme in sicer tako, da bodo koristile domačinom, ne pa tujcem. To je pa tudi uzrok, da s se Makedonci močno brigajo za razmere v Bolgariji in vedno podpirajo ruske pristaše. Ker morda ne bode več dolgo, da bode Koburčan moral porabiti svoja kopita, bodo tudi Makedoncem zasijalo lepše sence.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 31. avgusta.

Na Češkem bide se na raznih shodih in po časopisih borba mej Mlado- in Staročehi. Vidi se pa, da energično postopanje Mladočehov narod vedno bolj odobrava. Celo pri shodih volilcev, kjer se izreka češkemu klubu zaupnica, izreka se ta v takej obliki, da bi jo lahko zmatrali za nezaupnico. Povsod se poudarja, da morajo poslanci z večjo energijo zahtevati, da vlada izvrši svoj program, kateri je razvil v prestolnem govoru 1879. leta.

Poslanec Kathrein je Toblachu poročal svojim volilcem in pri tej priliki naglašal potrebo **konfesionalne šole**. Konservativni poslanci so pri ganjali, da bi že bil Liechtensteinov predlog prišel v minolem zasedanju na dnevni red. Na željo vlade, vsled domoljubnih pomislekov in državne potrebe, še bolj pa v interesu stvari same so odje njali. Stvar je pa le odložena. Nemški konservativni poslanci bodo že gledali, da se pribore konfesionalno šolo. Hodili bodo po potih, ki najgotovje vedejo k smotru. Ne boje se niti liberalne stranke. niti vlade. Če bode trebalo, prestopili bodo tudi v opozicijo.

Uvedenje novih **zemljiških knjig** hitro napreduje. Do 1. julija letošnjega leta bile so nove zemljiške že uvedene pri 737 okrajnih sodiščih.

Kdo bi mogel zadrževati?

Današnja naša pot je bila v mnogem slična včerajšnji. Semen je še manj gledal na konje, bilo je to zopet dirjanje za stavo. Halka se je tresla v Semenovem trdem objetju, kakor trepetlika.

Pomiloval sem jo resnično... Pustivši za seboj oddaljenost petih vrst z neobičajno hitrostjo, približali smo se vasi hitreje, nego sem se nadejal. Nad njo je plaval slab dim, vil se in krožil v jutranjih pasih kakor zlo napovedovanje.

Semen je nanaglo zakričal — bolešno in žalostno. Halka je spustila glavo na Kazakove prsi.

Voz se je ustavil pri kočnih razvalinah nelepe kazaške kočice. Štirji črni zidovi so žalostno moleli iz zemlje.

To je bila kočica Semenovega otca, jedina Semenova dedščina.

In ne daleč od kočice stal je stari, sivi Kazak pri kupu kočnih rečij, iznešenih še za časa iz goreče kočice.

To je bil Semenov otec.

Sama kočica je zgorela — ostatek Kazakovega imetja, seve da skromen, bil je rešen.

Samo 10 okrajnih sodišč uraduje se s starimi zemljiškimi knjigami. Najpočasneje se uvajajo nove zemljiške knjige v Dalmaciji in Galiciji, kjer ima še 33 oziroma 55 okrajnih sodišč stare zemljiške knjige.

Vnanje države.

Piročanac se je baje odločil od **srbske** naprednjaške stranke in snuje novo liberalno stranko. Okrog njega se bode baje zbralo mnogo liberalcev, kateri z Rističem neso zadovoljni. Piročanac bi najbrž na ta način rad prišel na vladno krmilo. Ker Krističeva vlada ne stoji baš trdno, misli, da je prišel zanj pravi čas.

Nemški oficijozni listi napadajo **Rusijo**. „Köln. Ztg.“ dokazuje, da Nemci neso Rusom nikake hvaležnosti dolžni. Res je Rusija 1870. leta s svojo nevtralnostjo mnogo koristila Nemčiji, a nič manj koristna ni bila Rusom nevtralnost Prusije v krimski in nevtralnost Nemčije v poslednji balkanski vojni. Rusija je vedno ovirala uvoz nemškega blaga in pospeševala uvoz angleškega. Nemčija se zaradi tega ni pritoževala, kajti vedno je priznavala, da sme vsaka država pravico urejati narodnogospodarske razmere po svoje. Nemški oficijozus misli, da je najbolje, da sta Nemčija in Rusija v prijateljstvu, a nobena pa ne sme zahtevati, da bi jej druga kaj žrtvovala, kadar ne gre za skupne koristi. Interes obeh je pa, da živita v miru, kar vojna naj dvema državama škoduje zmagovalcu in zmagancu.

Imenovanje vodje narodnih liberalcev pl. Benigsen hanoverskim nadpredsednikom gotovo ne bode ugajalo **nemškim** konservativcem. To je dokaz, da se hoče vlada bolj ozirati na narodne liberalce, konservativci so se pa nadejali, da bodo pod novim cesarjem imeli odločilni vpliv. Knez Bismarck sam se je naveličal konservativcev, ker so mu hoteli preveč gospodariti.

Prepir mej **Italijo** in Francijo radi **Masave** je poravnal. V Parizu so v tej zadevi nakrat jako prijenljivi postali. Nikdo pa ne sme misliti, da so se ustrašili Italije. Francija želi, da Turčija kmalu pritrdi konvenciji zastran Sueskega prekopu. Ta stvar je za Francoze važnejša, nego Masava. Ko so pa Francozi protestovali proti temu, da so si Italijani prisvojili Masavo, so v Carigradu, kjer ne marajo pritrđiti omenjeni konvenciji, to stvar hitro porabili v svoj prid. Rekli so, da prej ne morejo pritrđiti tej pogodbi, da se določi, če je Masava bila egiptska ali ne. Sedaj seveda so v Parizu želeli, da se Masavska zadeva hitro poravna in pozabi.

Ustaja v **Zulovske** deželi je končana. Skoro vse angleške čete so se vrnile v svoja prejšnja stanišča. Ker so bile čete kmalu zasele deželo, se ustaja ni bila dosti razširila.

Jutri se snide v Montevideo **južnoameriški** kongres, ki se bode posvetoval o mejnarodnem pravu v južni Ameriki. Vse južnoameriške države bodo na kongresu zastopane.

Dopisi.

Iz Ržišča 28. avg. [Izv. dop.] Po vsej slovenski zemlji vrše se slavnosti v proslavo 40 letnice vladanja Njeg. Velečastva presvetlega cesarja. Tudi občinski odbor slovenske občine Ržiške sklenil je bil kar najslovesneje praznovati štiridesetletnico. V to odbrani odbor izvršil je svojo zadačo točno navzlic vsem potežkočam; hotel je s to slavnostjo v slovenski občini pokazati slovensko zvestobo napram svojemu blagemu vladarju, držeč se slovenskega načela našega: vse za vero, dom, cesarja! — A župnik Čemšeniški, č. gosp. F. Rome, prošnji slavnostnega in občinskega odbora ni hotel ustreči, da bi bil v ta namen služil sveto mašo ob 10. uri in tudi svojemu kapelanu niti v njegovej župniji biva-

Togoval ni niti Semen, niti otec njegov. Pozdrala sta se in poljubila.

„Vem, da nesi bil daleč... Zakaj neste prišli pomagat? Kočo bi bili gotovo rešili. Kar je iz nje iznesenega, ni vredno, da bi se nova kočica za to zidala.“ To je bila jedina beseda Semenovega otca.

„Usoda odtrgala je brod od brega in nam ni bilo možno priti čez Dneper...“ odgovoril je Semen kratko, sklonivši glavo.

Semenov otec je mahnil z roko.

V tem trenutku vrgla se je Halka pred Semenom — in padla k nogam. S solzo neme prošnje prosila je odpuščenja Semenova — ali on ni slutil ničesar. Poljubil je Halko in jo tolažil: „Bog je to hotel!“

Ia na ustnicah Kazakovih treslo se je ime popovo.

Za nekaj časa nastopili smo zopet pot domov. Bila je to tožna pot. Iz ust Kazakovih se ni čula niti jedna pesenka.

Mogel sem torej zadostno misliti na ukrajinske vraže in na vročo ljubezen „črnoobrve“ devojke.“

jočemu upokoženemu župniku č. g. Jeršiču ni hotel dovoliti, ne vem, ali ker se načelno ne strinja z našim slovenskim gaslom, ali pa ima še važnejše uzroke, da se cesarjeva slavnost ne sme ali ne more pričeti s sveto mašo: „Mudra glava, mudra briga.“

A sv. maša bila je vender-le. Iz zadrege pomogel je slavnostnemu odboru župnik Št. Lambertski č. gosp. A. Berce ter služil sv. mašo kot upravitelj župnije svetogorske v ta namen v Šemniku. Oduševljeno je razlagal č. g. župnik v propovedi, osnovane na svetopisemskih besedah: „dajte cesarju, kar je cesarjevega, in Bogu, kar je božjega“ pomen štiridesetletnice z verskega in avstrijsko-domoljubnega stališča pozivljaje mnogobrojno zbran narod na iskreno molitev za blagosrčnega vladarja, zaščitnika naše vere in pravice.

Po maši bil je obed, zelo živahna zabava pri gospodu županu Bregarju, ki je prav dobro skrbel za postrežbo gospodi in okoliškim kmetom. Svirala je rudniška godba Zagorska.

Prvo napitnico, vsprejeto s splošnim oduševljenjem, govoril je odbornik gosp. učitelj Likar na presvetlega cesarja; drugo pa na prisotnega gosp. župnika Berceta, ki je na njo odgovorjaje napil avstrijskemu slovanstvu kot moči Avstrije in najzvestejši opori presvetle krone, omenjaje nekatere dogodbe iz avstrijske novejšje zgodovine, o katerih se je pokazalo, da Slovan ni zvest le na jeziku, temveč v srci in v istini. Burni živoklici so svedočili, da so govornikove besede izrazile to, kar so v srci čutili slovenski prisotniki.

Prišlo je pa tudi nekoliko Zagorskih švabskih zagrizencev. Ni jim dala žilica inace, da ne bi poskusili eminentne slovenske patrijotične slavnosti za beliti s smrdljive njihove kulture žarkimi ocvirki.

Ker inim potom ni šlo, pripomogel jim je globlad gimnazijski mladič Jereb, ki je menda po nemškutarskih Zagorcev naročilu, nemški kličoč številke pri tomboli ostentativno, nalašč dražil slovensko občinstvo ter celo po prepovedi odborovega načelnika samega in po zahtevah in inih odličnih gostov, naj se le slovenski kliče pri slovenski slavnosti, vendar ni prenehal, dokler se mlademu nemškemu satelitu ni odločno povedalo, da je po slovenskem odboru prirejena slavnost le slovenska. Njegovo vedenje na odru in poznejše izjave, vzbudile so opravičeno nevoljo, no pohvale pričakuje, bržkone kje drugje.

Ko pa so začeli Zagorski Švabi, da je slavnost slovenska, zaščemelo jih je po nemških grebenih, kakor bi jih bil posul s zaherlinom. Začuvši za sabo klike njihove, ozrem se, da si v zabavo malo poučim fizijognomije „taktnih“ naših ljubimcev. Ne daleč od mene stal je nekov pijonir „nemškega mostu.“ Temu kandidatu nesmrtnosti smešnosti zardela je bila same togote celo uzbočena pregraja mej njegovima plamenečima očesoma. Zelo mi je ugajal, kajti stal vam je, kakor bi hotel reči, da ne odneha, predno ne leži vseh 18 vojev.

Tudi gospoda Levickega zasrbela je bila pod „dvojnimi suknom“ koža, pragermanskih pradedov njegovih umrljiva dedščina, tako zelo, da je pozabivši taktnosti in dostojnosti pravila, javno, pred občinstvom napadel navzočnega g. župnika. Čestitanje od strani razkačencev, čujem, bilo mu je za junaški čin zadostna nagrada. Žal, da se za taka junaštva ne dele zaslužni križci, javljale bi mu ga bili tedaj Zagorci pripeli na hrabre prsi.

Po tomboli sedla je „kulturonosna“ družba Zagorska na voze in oddrdrali so v Zagorje, vašemu dopisniku v žalost, ki je tožen šepetal:

Behüt' euch Gott! es war' zu schön gewesen,
Behüt' euch Gott! das hätt' nicht sollen sein.

V prihodnjem dopisu pa vam bočem nekoliko naslikati vpliv talmuda in nemške kulture v Zagorji in okolici, kjer se že v narodnem in nravnem obziru, žal! obistineva Aksakovlja trditev, da se take vrste ljudje, kakeršni so naši sosede: „положительное зло для цѣлаго края“.

Iz Poljan 29. avgusta. (Točnost poštne zveze mej Škofjo Loko in Poljanami). Mnogo čujemo pritožb z raznih strani slovenskih krajev o netočnosti poštne zveze. Po nekoliko ji je kriva, mislim, da nevednost, po največ pa narodna nevstrpljivost naših gospodov, koji jasno črtanim naslovom pritiskajo svoje nemške, često smešno-učene opomnje. Toda vse to se dogaja sedaj pa sedaj in na raznih krajih. Če pa je to pri nas običaj skoro da dan na dan, to vsakako ni več nevednost, ni narodna nevstrpljivost Loškega g. poštarja, akopram še

vedno pritiska listom veliko nemško znamko: Bischoffack, namreč to je nepazljivost, ne, to je skrajna malomarnost. Človeku se res domneva, da sedi na stolu Loškega poštarja zaljubljena devotka, koji utriplje srce prve ljubezni in ji vznemirja s sanjami mlado glavico. Quo usque tandem abutere patientia nostra? Doklejte bodete še zlorabili našo potrpežljivost! Kamen zgloda čas, naša leto trajajoča potrpežljivost pa ni omečila Loškemu g. poštarju srca! Turpe et miserabile! Res sramotno!

Toda, da žaljeni gospod ali žaljena devotka ne naperi name svojega gneva, evo Vam dokazov, gospod urednik! Ta ovitek, ki leži pred Vami na pisalni mizi, to je našega bralnega društva „Slovenski Narod“. In to ni nesreča, ni naključje, tak „Narod“ smo čitali mi že večkrat. Če bi mi sodba pristovala, mislil bi jaz, da se morebiti zamišljeni gospod ali zaljubljena devotka na Loškem poštnem stolu okoristi včasih z našim listom in ga dopošlje še le pozneje ali pa nikdar v gorsko zakotje gorskim Poljancem. Listi, določno namenjeni v Poljane, često morajo najprej potovati v Gorenjo vas in potem še le nazaj k nam — pa saj je za nas vse dobro, kakor glasi Slovincem vedna prislovica. Toda i to še ni dovolj! Ni dovolj, da zastaja ali celo ostaja „Slov. Narod“ na pisalni mizi Loškega poštarja, ni dovolj, da pisma tako neredno dohajajo, ni dovolj, da se točno zabeleženi listi, namenjeni na primer na Dolenjsko, vračajo često po dvakrat v Poljane nazaj, ne, nam treba še večje nemarnosti. Dogaja se namreč, da potuje naša pošta — risum teneatis, amici? — v Selca, selška pa pride k nam v pohod. In tu tudi ni samo naključje, kajti tudi to smo ućakali že večkrat, o nekem času celo — redno. O takih razmerah se nam naposled skoro res zdi naključje, če kako pismo redno in srećno dospeje po najbližjem potu v Poljane.

Uverjeni, da ima taka netoćnost lahko često ozbiljne posledice, prosimo slavno vodstvo v Trstu naj blagovoli ukreniti primerno pot, da prepreči še daljne nedostatke pri poštni zvezi mej Škofjo Loko in Poljanami.

Iz Naklega pri Kranji 30. avgusta. [Izv. dop.] Na prigovarjanje in prizadevanje učitelja gospoda Josipa Travnja je šola in srenja v Naklem dne 24. avgusta praznovala sklep šole in 40 letnico vladanja presvetlega cesarja. Že na predvećer so se sadili mlaji, krasila okna, cesarske in narodne zastave so vihrale s hiš ter pričale, da je ljudstvo povsem narodno in zvesto udano preblagi rodovini cesarski. Po 8. uri so se zablistale lućice po oknih in razsvetljava je bila lepša, kakor v marsikaterem mesteci in kakeršne še pri nobeni priložnosti tukaj ni bilo. Ljudstva vse polno je veselo mej pokanjem topičev hodilo po vasi. Peli so cesarsko pesen, drugi klicali „živio“ in „slava“ presvetlemu cesarju. Ganljivo je bilo videti 86 letnega zlatomašnika, gospoda župnika Antona Zarnika, korakati mej razsvetljavo, kateremu se je pri vsaki stopinji kazala radost z obraza. Ljudstvo se je zelo zanimalo za šolo in lepo okrašeno učno sobo in kar v tropah hodilo gledat cesarjevo in cesarićino podobo.

Drugi dan po 7. uri je šla šolska mladina z zastavami mej pritrkavanjem zvonov in pokanjem topičev iz šole v cerkev. Peto sv. mašo z blagoslovom, zahvalno pesnijo in primernim govorom imel je tukajšnji rojak, konzistorijski svetnik in profesor v Trstu, g. Ivan Legat. Poleg šolske mladine so se udeležili: Domaća duhovščina, krajni šolski svet, občinski odborniki in neprićakovano veliko družega ljudstva. Veliko k slavnosti je pripomogel tukajšnji rojak, topničarski stotnik v Komornu, gosp. Jarnej Legat. Po konćanem cerkvenem opravilu in petji cesarske pesni je bil odhod v sprevodu v šolo, kjer je katehet gosp. Ivan Brezovar imel lep in ganljiv klahnosten govor, v katerem je pojašnjeval letošnje leto, pomen današnje slavnosti in unemal mladino k udanosti in ljubezni do domovine in do presvetlega vladarja. Na to je neki ućenec v daljšem govoru opisoval cesarjevo življenje, na kar je sledilo več deklamacij, in videti je bilo, da so otroci dobro izvećbani. Naposled se je mej šolsko mladino razdelilo veliko molitvenih knjig in izvodov „Naš cesar 1848—1888“ in potem so bili vsi ućenci pogošćeni. Mladina in sploh vsi, ki so se te slavnosti udeležili, se bodo vedno z veseljem spominjali dne, kateri so slavili 40 letno vladanje presvetlega cesarja.

Proti večeru se je pa v dobro znani gostilni „Pri Španu“ mej okusnim obedom, izvrstno kapljico in pokanjem topičev nazdravljalo presvetlemu

cesarju, vsi njegovi obitelji, stotniku Legatu in drugim.

Domaće stvari.

Lovro Žvab. †

Z Općine in iz Trsta brzojavlja se nam skoro istodobno, da je danes jutraj ob 1. uri na svojem rojstvenem domu v Dutovljah izdihnil dušo svojo g. Lovro Žvab, urednik in izdajatelj „Edinosti“, rodoljub jeklenega znaćaja in jako nadarjen in nadobuden jezikoslovec slovenski. Nedostaje nam podrobnejih podatkov o njegovem življenji, le toliko nam je znano, da je, zapustivši velikošolske študije, dlje časa učiteljeval v Ljubljani, kjer je zlasti mnogo obćeval s pokojnim Levstikom, ki je moćno uplival nanj zlasti v jezikoslovnem oziru. Za svojega bivanja v Ljubljani spisal je v „Ljubljanski Zvon“ jako temeljito razpravo o Popoviću in druge krajše sestavke. Iz Ljubljane preselil se je v Trst, kjer je nekaj časa učiteljeval, lani pa prevzel uredništvo in upravnništvo „Edinosti“. Težavni ta posel je menda pospešil bolezen, ki se ga je bila prišla in katerej se je njegova jako krepka narava dolgo ustavljala. Umrl je v najlepši moški dobi in izmej vseh lepo zasnovanih načrtov, izmej vseh gorećih želja izpolnila se mu je samo ta, „v zemlji domaći da truplo leži“. Lahka mu bodi zemljica in blag spomin!

— (Presvetli cesar) podaril je krajnemu šolskemu svetu na Rećici v Savinjski dolini za razširjenje šole 200 gld.

— (Gospod deželni glavar dr. Poklukar) nastopi prihodnji ponedeljek svoje mesto. Ta dan se mu bodo predstavljali ob 11. uri dopoldne deželni uradniki.

— (Umrli) je danes v Ljubljani umirovljeni nadsodniški svetnik pl. Lehman, bivši državni pravdnik v Ljubljani, pozneje nadsodniški svetnik v Gradci. Pokojni Lehman priobćil je v nemških katoliških listih mnogo pesnij. — V Trebnjem umrl je vćeraj tamošnji zdravnik in bivši Ljubljanski mestni fizik dr. Viljem Kovać, odlikovan z viteškim krićem Fran Josipovega reda.

— (K petindvajsetletnici Sokolovej.) Sv. maša na travniku v Latermanovem drevedu dne 8. septembra ob 10. uri dopoldne je dovoljena. — Za tekmovalno telovadbo na Koslerjevem vrtu je doloćenih 12 jako lepih ćastnih daril: 1. Darilo mesta Ljubljanskega; 2. tri darila rodoljubnih dam Ljubljanskih; 3. darilo dr. Ivana Tavćarja; 4. darila stavbinskega mojstra F. Zupanćića; 5. darilo staroste Ivana Hribarja; 6. 5 društvениh daril.

— („Corriera di Gorizia“) ima v svoji vćerajšnji številki nesramen napad na „Sokola“ Goriškega. Ne bodemo pobijali vseh njegovih besedarij, zamolćati pa ne moremo skrajne perfidije, da „Sokolove“ rudeće srajce in drugi znaki vzbujajo spomine, ki se ne strinjajo vsekdar z načelom državne celokupnosti. Kaj tacega si drzne pisati list, ćegar patroni z jedno nogo že stoje izven avstrijskih mej, katerih srce je pa že davno v blaćeni Italiji. Če se je Goriških Lahonov zaradi „Sokolove“ slavnosti dne 2. septembra poprijel „un tremendo disgusto“, jim ne moremo pomagati. Tudi nikogar ne plaši, če „Corriere“ piše: „La gioventù, nell' effervescenza del suo sentimento strepita e minaccia — il piu calmi si armano a dimostrazione passiva“ — ker dobro vemo, da bodo oblastva skrbela za red in da še nismo tako daleć, da bi par za ušesi še mokrih lahonćićev delalo demonstracije.

— (Gosp. Jurij Šubic) poslal je te dni iz Pariza za cerkev na Roćniku velekrasno sliko, predstavljajoćo obisk Device Marije pri Elizabeti. Mojsterski izdelana slika bode izreden nakit cerkvi na Roćniku.

— (Pomoćni uradniki Ljubljanski) imajo jutri dne 1. septembra t. l. ob 8. uri zvećer v Štrukljevi gostilni (Kolodvorske ulice) svojo VI. sejo. Predmet: Razgovor ob odobrenji pravil in posamićni nasveti.

— (Iz Kamnika) se nam piše: Senjski škof, presvetli gospod dr. Posilović je danes 31.

avgusta zapustil Kamnik, kjer je bival tri tedne. Presvetlemu gospodu je lep Kamniški kraj na vsako stran ugajal in rekel je, da bi se prihodnje leto utegnil povrniti vanj. Ker so tudi drugi odlični Hrvatje, ki so se letos zopet v lepem številu zbrali v domoljubnem Kamniku, obćubili, da bodo zopet prišli, moglo bi to prijazno kranjsko mestice postati pravo hrvaško letovišće, kar bi mi prav od srca želeli.

— (Upravnavo Bistrice pri Mojstrani) in zgradbo mostu ćez Savo oddal je deželni odbor stavbinskemu podjetniku g. Lonćariću.

— (Prememba v posesti.) Cojzovo vilo na Bledu kupil je gosp. Emerih Mayer, bankir v Ljubljani.

— (Iz Gradca.) Gosp. Miha Vošnjak in njegova soproga Henrieta kupila sta hišo št. 32 v Zingendorfgasse za 29.500 gld.

— (Predrzen tat.) Iz prisilne delavnice je pred nekaj dnevi ubećal neki Flegar, 23 let star, že večkrat kaznovan zaradi tatvine in potepanja. Žandarmerija in Ljubljanska policija sta ga iskali. Sinoći zapazila sta dva žandarma, idoća mimo cerkve na Roćniku, da se nekaj giblje v zvoniku. Hitro stopita v zvonik ter po stopnicah navzgor, a v istem trenutku je Flegar iz okna ven zgrabil strelovod, po njem zdrsil na tla in zbećal v gozd. Žandarma sta v zvoniku našla le njegove ćevlje, katere sta danes oddala v prisilno delavnico. Flegar pa je mirno šel v mesto mimo dacarja, kateri je pozneje pravil žandarmoma, da je ćlovek, kakeršnega sta opisala, prišel po cesti z Roćnika. Dobro bi bilo, da bi mestni magistrat po ćasnikih razglasil popis tega ćloveka in njegove obleke ter tako prebivalstvo nanj opozarjal.

— (Premovanje konj) dne 12. septembra za politićene okraje Krško, Rudolfovo in Črnomelj ne bode v Šent Jarneji, ker je bilo ondu nekaj konj smrkavih, ampak v Rudolfovem (Novem mestu). Zaradi omenjene bolezni kontumacovani konji iz vasij: Drama, Roje in Mibovci so od premovanja izključeni.

— (Razpisana) je služba učitelja in vodje na jednorazrednici v Radomlji. Plaća 450 gld., priklada 30 gld. in stanovanje. — Dalje služba družega učitelja v Domžalah. Plaća 450 gld. Prošnje do 14. septembra t. l.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Općina 31. avgusta. Urednik „Edinosti“ Lovro Žvab danes jutraj ob 1. uri umrl. Pogreb v Dutovljah jutri ob 3. uri dopoldne.

Novavas 31. avgusta. Proslavljenje 40. letnice Njega velećastva vršilo se bode dne 2. septembra pod pokroviteljstvom visokorodnega gospoda Leona grofa Auersperga, c. kr. komornika.

Tolmin 31. avgusta. Slavni profesor Virchow in knez Windischgrätz prišla k sv. Luciji preiskovat in ogledovat prazgodovinsko izkopavanje.

Dunaj 31. avgusta. „Fremdenblatt“ pozizvedel je iz kompetentnega vira, da so vse vesti o premembah raznih diplomatskih zastopov le plod neosnovanih kombinacij.

Pariz 31. avgusta. Kraljica srbska odpotovala v Bukurešt.

Peterburg 31. avgusta. Po notranjega ministra naredbi dobil „Graćdanin“ prvo svarilo zaradi jako neumestnih opazek o delovanji vlade.

Berolin 31. avgusta. Govori se, da je nemški cesar kralja švedskega imenoval „à la suite“ nemške mornarice.

London 31. avgusta. Konvencija o sladorji podpisala se je vćeraj. Već držav, mej njimi Avstro-Ogerska, napravilo je pridržke glede izvršitve.

Berolin 30. avgusta. Švedski kralj semkaj došel in bil od cesarja vsprejet.

Vsem onim volilcem I. volilnega razreda, ki ste mi dne 23. t. m. skazali zaupanje s tem, da ste me brez moje vednosti kandidirali in volili v mestni odbor Kranjski, zahvaljujem se tem potom ter Vam ob jednem javim, da sem to zame jako ćastno mesto z dopisom slavnemu županstvu v Kranji z dne 27. t. m. iz uradnih ozirov odklonil.

Železniki, dne 30. avgusta 1888.

Fran Žužek,
c. kr. inženir.

Mnogoletna opazovanja. Proti slabosti želodeca in pomanjkanju slasti do jedij, sploh pri vseh želodčnih boleznih se pristni Moll-ovi „Seidlitz-praški“ zelo odlikujejo od drugih sredstev, s svojim prebavljeno pospešujočim in želodec okrepujočim uplivom. Cena škatelji 1 gld. Po poštne povzetji razpošilja jih vsak dan A. Moll, lekarar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj vedno izrecno Moll-ove preparate z njega varstveno znamko in podpisom. 3(31-12)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (331-200)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gid. 2.30; za četrt leta gid. 1.15.

Tuji:

28. avgusta.

Pri **Slonu**: Obad iz Zagreba. — Slokovich iz Trsta. — Schmied iz Dunajskega Novega mesta. — Längl iz Velike Kaniže. — Domenig iz Pečuha. — Porlitz z Dunaja.

Pri **Malič**: Benham z Dunaja. — Zužek od sv. Križa. — Gorup z Reke. — Bulow iz Hamburga. — Parisini iz Trsta.

Pri **avstrijskem cesarji**: Dekleva iz Vrema. — Dekleva iz Buj.

Pri **bavarskem dvoru**: Hanau iz Curiha. — Hanau iz Frankobroda.

Pri **južnem kolodvoru**: Strobach iz Trsta. — Sigmund iz Grada.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
30. avg.	7. zjutraj	737.6 mm.	16.0° C	sl. zah.	obl.	0.20 mm.
	2. popol.	736.8 mm.	23.8° C	sl. svz.	obl.	
	9. zvečer	736.8 mm.	17.2° C	brezv.	jas.	dežja.

Srednja temperatura 19.0°, za 1.6° nad normalom.

Dunajska borza

dné 31. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	81.70	—	82.00
Srebrna renta	82.50	—	82.90
Zlata renta	111.40	—	111.80
5% marcna renta	97.60	—	98.00
Akcije narodne banke	874.00	—	873.00
Kreditne akcije	312.90	—	314.40
London	123.25	—	123.15
Srebro	—	—	—
Napol.	9.75 1/2	—	9.74
C. kr. cekini	5.85	—	5.85
Nemške marke	60.10	—	60.07 1/2
1/2 državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133	gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	168	75
Ogerska zlata renta 4%	101	95	95
Ogerska papirna renta 5%	91	45	45
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	119	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	25	25
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	20	20
Kreditne srečke	100 gld.	183	50
Rudolfove srečke	10	21	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	109	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	227	75	75

Poslano.

(10-32)

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE
poznate kas najbolje okrepljujoče pice,
I kas izkušan lek proti trajnom kašlju plućevine I
želudca bolesti grkljana I proti mehurnim kataru,
HINKE MATTONIJA
Karlovi vari I Widn.

Št. 14.589.

(574-1)

Razglas.

Ker so bili štirje tukajšnji konji dlje časa hudo smrkavi in je mogoče, da so tudi drugi konji od njih našli to nevarno bolezen, naroča se vsem lastnikom konj, da nemudoma objavijo mestnemu magistratu, če pri katerem konji opazijo kako sumno znamenje. Ta bolezen, katera je včasih dolgo skrita, prikazuje se s tem, da se živali začne cediti iz nosnic, ali da jej zateko podčeljustne žleze, ali da se v nosnicah izpuščajo mali trdi mazulji. Sumno je tudi, če konj jame težko sopsti, zamolklo pokašljavati in hujšati.

Kdor gosposki ne oznani o pravem času, da mu je živina zbolela za sumno ali očitno nalezljivo boleznijo, tega je po postavi z dne 29. februarja 1880, št. 35 drž. zak., kaznovati z zaporom do 2 mesecev ali globo do 300 gld.

Mestni magistrat Ljubljanski,
v 28. dan avgusta 1888.

Razglasilo.

Zakupni urad užitninskega davka
v Kamniku vsprejme takoj

dva dacarja.

Taisti, kateri želé v to službo stopiti, naj svoje prošnje podpisane nemudoma pošljejo ali pa se osebno predstavijo, ker so službe takoj za nastopiti.

Kamnik, 29. avgusta 1888.

(572-2)

Fischer s. r.

R. DITMARjeva

c. kr. priv. **DUNAJ.**
tovarna za svetilnice

R. DITMARjeva

c. kr. priv

Dunajska

bliskovna svetilnica 30"

(Patent 1888)

ima kroglasto, blesteče belo plame in prekosi vse druge „bliskovne svetilnice“, „belgijske svetilnice“ i. t. d. s svojo

neznansko svetlobno silo 105 sveč,

katero so določila fonometrična merjenja gospodov

dr. Leonh. Weber-ja, kralj. profesorja na kralj. vsenčilišči v Vratislavi in
dr. Rud. Benedikt-a, docenta na c. kr. tehniške velike šoli na Dunaji,
in se torej ne opira na kako poljubno trditev.

R. Ditmar-jeva c. kr. priv. bliskovna svetilnica 30"

se spodaj prižge, lahko uravnava in ugasne, je kolikor le mogoče enojno narejena ter je tudi ravnanje z njo jako priprosto, drži petroleja za deset ur ter je cenejša, nego druge svetilnice podobne konstrukcije domačega in inozemskega izdelka.

R. Ditmar-jevi c. kr. priv. meteorski svetilci s kroglastim plamenom

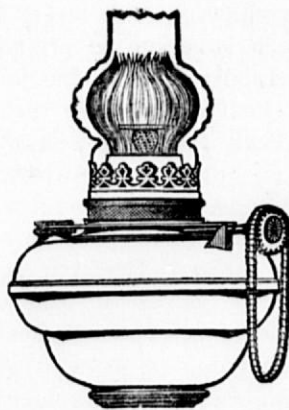
v velikosti: 15" 20" 25" 30" 35" 45"

s svetilno silo: 28, 45, 66, 76, 120, 157 sveč

dobé se primerno veliki

za namizne in viseče svetilnice, stenske svetilnice, laterne i. t. d. v vseh opravah in po vseh cenah. (550-5)

Ditmar-jeve svetilnice ima v zalogi vsaka boljša trgovina s svetilnicami.

Bliskovni svetilec z ustavkom.

R. DITMAR-jeve
bliskovne in meteorske svetilnice, namizne, viseče in stenske svetilnice

v največji izberi in po izvirnih cenah ima

FRAN KOLLMANN v LJUBLJANI. (551-5)